

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 204.

V Ljubljani, v sredo 5. septembra 1888.

Letnik XVI.

O uravnavi Mirne.

Ker je vprašanje o uravnavi Mirne jako važno za Dolenjsko in zanimivo ravno sedaj, ko dotični sklep deželnega zbora pričakuje Najvišjega potrjenja, in ker bode skrb za izvršitev te postave še večja in v gmotnem oziru težavnejša, posebno ker se bodo morali ravno vsled postave izjaviti vsi interesentje, ali hočejo postavno določeni delež stroškov prevzeti, da morete potem dežela in država svoja deleža stroškov prevzeti in obrniti v to podjetje — zdi se nam najprimerneje, da najprvo priobčimo poročilo deželnega odbora, izdelano po g. odborniku Deteli. Posebno pa opozorujemo na proračun stroškov:

„Poročilo deželnega odbora o uravnavi potoka Mirne z načrtom dotičnega zakona.

Slavni deželni zbor! V XIV. seji dne 21. januarja 1887 je slavni deželni zbor na dotično prošnjo nekaterih posestnikov in vdeležencev iz okraja mokronoškega gledé uravnave potoka Mirne sklenil to-le:

„Deželnemu odboru se naroča, vse kar je potrebno v smislu postave 30. junija 1884 št. 116 in ministerske uredbe 18. decembra 1885 št. 1 od leta 1886. drž. zak. ukreniti, da se že letos preiskavajo in poizvedujejo vse v predležeči prošnji in v nje prilogah navedene razmere in date, ter v prihodnjem zasedanju o tem temeljito poročati, oziroma primerni načrt zakona v zmislu zgoraj navedene postave predložiti.“

Izvršujé ta sklep slavnega deželnega zbora je deželni odbor v svoji seji dne 7. maja 1887 sklenil, da imata poročevalec deželnega odbora in inženér Hrasky stvar gledé uravnave Mirne na lici mesta preiskavati — in sicer prvi z ozirom na kmetijske in narodno-gospodarske razmere, katere so v zvezi z uravnavo Mirne, drugi pa z ozirom na tehnično vrednost predloženega načrta.

Vsled tega sklepa sta podpisani poročevalec, kakor tudi deželni inženér Hrasky potrebne poizvedbe in preiskave na lici mesta izvršila, pri tem delu pa vzela za podlago in pregledala v začetku tega poročila omenjeni prošnji priloženi od kulturnega inženérja c. kr. kmetijske družbe štajerske, gospoda Riharda Possek-a, izdelani generalni načrt o uravnavi potoka Mirne.

Razmere tega potoka in njegovo vplivanje na okoli njega ležeča zemljišča so v dotičnem strokovnjakem poročilu, katero je priloženo ravnokar omenjenemu načrtu, takó-le popisane:

„Potok Mirna izvira v hribih med Radečami in Litijo ter se izliva po okroglo 40 km dolgem toku zgor sevniškega trga na desnem bregu Save v to reko. Polovica tega skupnega toka nahaja se v bolj širokej dolini, katera se pri vasi Mirna prične in nasproti vasi Dule neha. Druga polovica potoka pa teče z malo izjemami med homei in hribi, kateri ga od obeh strani tesno zagrajujejo in tako zabranjujejo, da celó ob času povodnji ne more širokeje teči.

Če se tudi le v prvem delu njegovega toka nahajajo vsi pogoji za posebno dobro rodovitnost ondotnega sveta in bi torej kmetijstvo moglo tudi primeren dobiček dajati, prikrajša se pa ta vendar le mnogokrat, in celo se sme trditi vsako leto prav občutljivo vsled tega, ker stopa potok Mirna čez bregove svoje struge in tako provzročuje veliko škodo.

Kakor se vidi iz ležnega obrisa, teče ta potok jako neredno, ker se zviža v mnogih serpentinah. Vrh tega pa je njegova struga premajhna, da bi mogla ne gledé na izredno velike povodnji odvajati vsako leto 5 do 7krat nastale navadne povodnji, ne da bi ne delala občutljive škode na okoli ležečih zemljiščih. Konečno pa je ravno temu nasproti protočni presek struge tega potoka v spodnjem delu njegovega toka vsled udorov bregov in vsled serpentin i. t. d. prevelik in tako nereden, da še celó

huda moč vode ob času povodnji ne more zabraniti, da bi se ne delali veliki kupi peska in šute, kar prouzročuje, da se delajo potem vedno nove serpentine.

Torej ni nobenega dvoma, da se daljnemu neugodnemu vplivanju navedenih okoliščin more v okom priti le, če se ta potok sistematično uravna, ker sicer bi postajal tok njegov vedno nerednejši ter bi delal na okoli ležečih zemljiščih vedno večjo škodo.

Dalje mora se še poudarjati, da potok Mirna nasproti večini drugih potokov enake velikosti (in to je jako redka prikazen) ob času povodnji ne nosi s saboj rodovitnega blata, ampak večidel le več ali manj glinast suh pesek, kateri se še le čez leta vsled vplivanja zračnih tvarin razdeli in rodoviten postane. Tako dela povodenj tega potoka dvojno škodo, in sicer po enej strani, da vso v rasti se nahajajočo krmo zablati, ali če je ravno pokošena, odnese, po drugej strani pa da nerodovitna glina s tem, da pokrije travnike ali njive, rast za več let zadržuje in oškoduje, kar se gledé kakovosti kakor množine vsako leto na neprijeten način ponavlja.

Konečno se mora tudi še na to neugodno okoliščino opozarjati, da je svet skoraj izključljivo ilovnat in glinast, in da se na teh travnikih dobiva le tako imenovana kislá klaja.

Bilo bi pa tudi pri večini teh travnikov naravnost rečeno nemogoče, da bi se mogli popolnoma osušiti, ne da bi se prej uravnal potok Mirna, ker je povsod edino mogoči odtok, namreč v potok Mirno, z ozirom na sedanje razmere premajhen. Ako bi se hotele zdaj izvršiti naprave za odvajanje vode, bi pa te naprave ravno takrat ne mogle služiti, ko bi to najbolj treba bilo, namreč med hudim deževanjem, ker pri vsakem takem deževanju naraste tudi potok Mirna, ki bi stopal potem nazaj v rovišča, katera so narejena za odpeljevanje vode.

Iz vsega zdaj navedenega pa tudi sledi, da vse od posameznih vdeležencev morebiti za nekaj časa

LISTEK.

Kako so Mokronožanje zimo leta 1871. prebili.

Gotovo je še marsikomu v Mokronogu v živem spominu ona osodepolna zima leta 1871., v kateri so imeli toliko potresov in o kateri je dunajski „Zvon“ pisal, da vse svoje življenje niso toliko premolili kakor takrat.

Pričela pa se je stvar nekako tako-le: Umrli je bil neki tržan, in kakor splošnje v navadi, zbrali so se zvečer razni gostje v sobo, kjer je ležal, ter si pravili razne pripovedke. Tisti večer pa je ravno stari, slepi Pihler pripovedoval zgodbo sv. Genovefe ter že do tija prišel, kjer je potem vselej rekel, „sedaj je historije ravno polovica“, pa se naenkrat mrlič jame majati, in klopi, na katerih so sedeli, silno tresti. Hipoma je bilo vse pri vratih, meneč, da se je mrtvi vzbudil; a vrata so bila ozka in vsak bi bil rad prvi zvunaj, zato je navstala gnječa in vpitje, da je bilo joj.

Ko so se komaj od prvega strahu zavedli ter

domov pribežali, našli so tudi domá vse plahe, kajti potresa do tedaj niso še poznali. Bila je tista noč za marsikaterega nemirna, in ta in oni je sanjal, da se je vsa hiša nanj podrla, ali pa, da je mrlič res vstal.

Toda tisočkrat bi se bili zahvalili Bogu, da bi bilo le pri tem ostalo, in ves strah bi bil kmalu pozabljen. Ni pa bilo tako, temveč treslo se je potem še celo zimo vsak dan in vsako noč po večkrat, in ljudje si niso bili svesti življenja. Mnogi so iz svojih zidanih hiš v lesene spat hodili, kjer ni bilo tolike nevarnosti, nekateri pa so bežali na Mirno za dlje časa stanovat. Drugi so se počasi privadili, ker dom ostaviti jim ni bilo mogoče. Priporočevali so se pa zato Materi božji na Žalostni Gori, naj bi ona prosila za-nje, in dostikrat, ko so ravno rožni venec molili, se je zatreslo.

Najhujša pa je bila noč 2. decembra. Bilo je okoli najmanj ure, kar se začuje čudno bebnenje in potresovanje; takoj bilo je vse po konci. Mej tem je začela živina tuliti, psi lajati, konji s kopiti ob tla bítí, in vsakdo je mislil, da se bliža sodni dan. Kar se silno potrese, toda le za kratko, čez minuto pa se strese, kakor bi se vse pogreznilo, ter trese se kakih deset sekund neprenehoma s silno močjo. Vse je bilo po konci. Ljudje so bežali pod

milo mrzlo nebo ter zbirali se v procesijo na Goro k Materi božji. Bila je to polnočna procesija iz trga na Žalostno Goro, kakoršne do takrat in tudi pozneje ni bilo. Kdor je prestal ta strah, oni vé povedati, kaj se pravi potres v pravem pomenu.

Odslej so ljudje nekaj časa vse noči prečuli, boječ se, da se jim še kaj hujšega ne zgodi. Treslo se je od tistih dób še na dalje, a znamenitih slučajev ni bilo in ljudje so se počasi privadili. Kadar pa so molili opoldne ali zvečer, tedaj niso nikdar pozabili pristaviti očenašu: „obvaruj nas Bog hudega potresa“.

Pozneje je potres popolnoma prenehal; l. 1876. na pomlad bilo je zopet nekaj čuti. Ko pa je bila leta 1881. ona katastrofa v Zagrebu, čutili so tudi Mokronožanje nekoliko, toda brez posebnih nasledkov.

Nekaj posebnega ohranilo se je še od tistega časa, in to je: „Mokronožarji so preveč hudobni, zato jih Bog tepe s šibo potresa!“ Posebno je bil Mokronog razvpit radi kletve. Te je bilo včasih res preveč, a dandanes se je ne sliši več, kakor kjer-sibodi drugod. Prvi naš leposlovni list ima to kletev kar v pregovoru: „kolne kakor mokronožar“, toda, kakor že omenjeno, ni je toliko, da bi bila pregovora vredna.

poskušene izboljševalne naredbe, namreč posamezne zabranivne in uravnave navedene navedbe ne bi mogle skoraj prav nobenega vseh imeti."

Zaradi tega je dotični kulturni inženir svoje prepričanje tako izrazil, da je pri napominanem podjetju trajna pomoč le potem mogoča, ako se to podjetje izvrši na podlagi izboljševalnega zakona dne 30. junija 1884.

To, kar se je pri izvršenih poizvedbah videlo, potrjuje istinitost v omenjenem poročilu popisanih razmer in poškodovanj pri zemljiščih, katera povzročuje povodenj potoka Mirne. Po navedenem načrtu vdeleženih je osem davčnih občin. Povodenj poškoduje neposredno 700 ha ali 1216 oralov travnikov. Je pa razen teh še drugih 100 ha ali 174 oral deloma travnikov, deloma njiv, ki bistveno zaradi tega dajo manj prihodka, ker podzemna voda previsoko stoji. Pri teh poizvedbah in preiskavah je poročevalec dalje konstatoval, da bi s primerno in dobro preudarjeno uravnavo potoka Mirne vrednost po povodnji neposredno prizadetih travnikov mogla poskočiti pri oralu najmanj za 150 gld., posredno poškodovanih pa najmanj za 100 gld. Po tem takem znašala bi povikšana vrednost zemljišč 182.400 gld., oziroma 17.400 gld. in skupaj 199.800 gld. Pri tem pa se mora tudi na to še ozir jemati, da bo potem dotičnim posestnikom tudi mogoče, svoje gospodarstvo trajno in dobro urediti, kar bo gotovo pripomoglo, da bodo lažje davke odraževali. Vse te okoliščine torej opravičujejo, da vsi v to poklicani faktorji ta načrt v interesu in v povzdigo ljudskega blagostanja kolikor mogoče podpirajo in njegovo izvršitev pospešujejo.

S tem, kar se je ravnokar navedlo in kar je povedal imenovani kulturni inženir, bo načrt z ozirom na narodno-gospodarske razmere morebiti dovolj popisan, ter se slavnemu deželnemu zboru v naslednjem daje na znanje poročilo deželnega inženirja gledé tehnične vrednosti tega načrta:

"Vsa vodogradna okolina spada v dva dela, v dva povodnji podvržena okrožja. — Spodnje okrožje sega od vasi Dule do izliva potoka Hince in je dolgo 2 km; zgornje se razteza od Mirne do soteske pod sv. Jurjem in je dolgo 10 km. Ta dva okrožja loči ozka 1.5 km dolga soteska. Za zgornje okrožje, o katerem se v dotični vlogi največ govori, bi sicer zadostovalo, da se uravna samo do omenjene soteske, k večjemu, če bi se še odpravila oba tam nahajajoča se mlina. Vsled tega bi pa odpeljana voda prehitro prišla v spodnje okrožje in bi morebiti tū več škode napravila, kakor dozdaj. Zaradi tega pa je imel projektant prav, ker je nasvetoval, da se uravnava raztegne od Mirne do Dule. To pa, da je vodogradna okolina razdeljena v dva okrožja, je posebne važnosti za dotična dela, katera se bodo vsled tega mogla pričeti od dveh strani.

Širokost povodnji podvrženega sveta je v glavnem načrtu še precej natanko povedana, le pri Glineku in Učevji je veliko večja, tako, da se na 610 ha zračunjena, povodnji podvržena okolina povikša na okroglih 700 ha. K tej okolini prišteti bi bilo še zemljišča okoli 100 ha, ki sicer ne trpé neposredno po povodnji, vendar pa zaradi tega, ker pod-

zemna voda previsoko zastaja, kar se bo z uravnavo in z osuševalnimi napravami dalo odpraviti. Projektant navaja v namen uravnave ta-le sredstva, namreč da se skrajša tok potoka, da se naredi struga potoka ožja in da se odpravijo stalni jezovi. S temi sredstvi se namerava doseči, da se bo struga poglobila, padec bo večji in voda se bo hitreje odtekala. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. septembra.

Notranje dežele.

Cesar bo prišel v Belovar dne 12. sept. ob 1/8. uri zjutraj. Vojaških tamošnjih vaj se vdeleži enajst batalijonov pehote, devet domobrantskih batalijonov, šest škadronov ulancev, štirje škadroni domobrantskih huzarjev in osem baterij.

Cesaričinja Štefanija je včeraj zjutraj ob 1/8. uro došla na cesarski ladiji „Greif“ v Senj, kjer jo je jako slovesno sprejel narod. Mesto je bilo slavnostno okrašeno. Ob 12. uri se je prestolonaslednica odpeljala čez Vratnik v Otočac pri najkrajšem vremenu.

Avstrijsko-rumunska mejna komisija je zaradi upora kmetskega prebivalstva začasno ustavila delo, da po možnosti prepreči posredovanje orožne sile in prelivanje krvi. Rumunski pooblaščenec general Penković je odpotoval v Bukarešt, da poroča o stanju stvari ter dobi nove informacije od vlade.

Govori se, da je došel dne 2. t. m. zvečer **grof Pariški** „incognito“ na Dunaj.

Bolgarski minister Stojlov, ki se je mudil na Dunaji 10 dni, je predvčerajšnjim odpotoval v Italijo.

Vnanje države.

Srbska kraljica je došla v Bukarešt, ne da bi se bila sešla s kraljem. Zato pa prinaša „Times“ odgovor kraljičin na kraljevo tožbo, koji je sestavila Natalija s pomočjo svojega svaka, kneza Gregorja Ghike, in dveh pariških odvetnikov. Ta odgovor, koji je poslala konzistoriju, temeljito zavrača kraljevo obtožbo. Kraljica posebno poudarja, da ni nikdar obravnavala s kraljevimi sovražniki, pač pa z nasprotniki Garašaninovimi; ti morje pa so po njenem mnenju najboljši prijatelji Milanovi, saj jih je slednji pozneje sam poklical v ministerstvo, može, kot Ristića, Gruica i. t. d. Z ruskim poslanikom ni nikedar kovala spletk, marveč ga le v zasebnih zadevah sem ter tje prosila za svet. Tudi ni nikedar delovala na to, da bi se odpovedal kralj prestolu. Milan se je pač mnogokrat njej, ministrom in raznim članom diplomatskega kora nasproti izjavil, da ga ne veseli več vladanje in da bo odstopil. V takih slučajih seveda je bila njena materina dolžnost storiti vse, kar so zahtevale koristi njenega sina — prestolonaslednika. — Nekaj dni sem se govori v Belgradu, da so Milanu svetovali vplivni srbski veljaki, naj se odpove na korist svojemu sinu proti temu, da se mu dovolijo do smrti njegovi dosedanji dohodki.

Novi **bolgarski** list Rizovov, kojega prva številka je izšla minolo nedeljo, priporoča, naj se spravijo vse stranke, naj se sestavi koalicijsko ministerstvo, ter svetuje, naj bolgarske krize ne smejo rešiti tuje države, marveč Bolgarija sama. Vsled te vstajne pisave in razžaljenja princa Ferdinanda je vlada zadušila list, izdajatelja Rizova pa je zaprla ter odredila zoper njega kazensko postopanje.

Mej tem ko del **ruskega** časopisja sovražno postopa zoper **Avstrijo** vsled ščuvanja posebno nekaterih budimpeštanskih listov, je na drugi strani

v Rusiji močno gibanje, ki se ne dá premotiti vsled časnikarskih napadov ter ima pred očmi le prave koristi obeh vesil. Mej drugimi se potezajo tudi „Novosti“ za približanje Rusije k Avstriji. To je po mnenju lista težavno, a jako potrebno. Rusija noče vojske, a bolgarsko vprašanje se diplomatskim putem tudi ne more rešiti, ko bi se prezirala Avstrija.

Nemško časopisje je popolnoma molčalo o napadu na **pariškega** veleposlaniškega uradnika. Ko so pa v Nici zaprli nemškega vohuna, pričeli so pa berlinski listi očitati francoski vladi, da je ona zakrivila napad, ker sistematično hujska zoper Nemčijo. Čudno, da tega v Berlinu niso vedeli, predno so v Nici odvedli v zapor vohunskega pruskega častnika! V Berlinu jim mora biti mnogo na tem ležeče, da odvrnejo splošno pozornost od dogodka v Nici.

„Politische Correspondenz“ pojasnuje **italijansko** potovanje **nemškega** cesarja: Kralj Humbert si je sam izbral Rim kot kraj sestanka; nemški cesar je večkrat, tudi nunciju Galimbertiju nasproti izrazil željo, da bi rad osebnostno pozdravil papeža Leona XIII. Obiskal torej ne bo v Rimu samó enega, marveč dva vladarja. Vse razne trditve papežu sovražnih listov, ki so se opirale na bivanje nemškega cesarja v Rimu, so torej prazne izmišljije. Knez Bismarck je poslal Vatikanu pojasnila, ki so popolnoma zadovoljila vatikanske kroge. Nemški cesar spoštuje Leona XIII. kot vladarja rimskega, pravnega vprašanja pa se ne dotika.

Pred nekaterimi dnevi se je razširila vest v Berlinu, da se je odpovedal **nemški** državni kancler. Malo se je vrjelo tej trditvi, vendar pa ima nekoliko podlage. Po mnenju berlinskih poluurnih glasil namerava namreč Bismarck ločiti ministerstvo zunanjih zadev od posla državnega kanclerja in združiti vojno in mornarico v eno domobrantsko ministerstvo.

Virtemberški dvorni in vojaški krogi so jako razdraženi zoper Prusijo. Slednja namerava premestiti več virtemberških generalov v prusko vojno, da naredé prostor v virtemberški vojni za pruske generale. Virtemberški generali se ustavljajo temu načrtu ter pravijo, da se raje odpovedó službi. V Stuttgartu očitajo berlinski vladi, da hoče virtemberški armada podrediti pruskemu povelju.

Boulanger je minolo soboto došel v Hamburg, od kodar je odpotoval v Kodanj, da obišče Švedijo in Petrograd.

Turčija je začela obračati večjo pozornost na „bolgarske roparje“, ker se boji, da bi postalo to gibanje kar čez noč političnega značaja. Poročila s srbske meje in Carjigrada javljajo, da je Turčija zbrala veliko vojakov ob srbsko-bolgarski meji ter utrdila tabore pri Romanovu in Gilanu.

Kakor se poroča iz **Rumunije**, sporazumela sta se Demeter in Joan Bratiano takó, da Demeter Bratiano prevzame vodstvo narodno-liberalne stranke ter slučajno stopi kot predsednik na čelo ministerstva. Temu dogovoru se je pridružil tudi Fleva. Konservativci pa so na drugi strani sklenili zvezo z junimisti.

Izvirni dopisi.

Iz **Idrije**. 3. septembra. Pred kakimi 14 dnevi prišel je v naše mestice k svojim prijateljem in bratom po Kranjskem zdaj dobro znani gospod Ludovik Kuba, vrli Čeh, ki izdaje slovenske pesmi z napevi. Občudoval ga je vsak, ko ga je slišal tako lepo igrati na glasovir, koliko urnost ima v svojih prstih. Vrli domoljub pa je za kratek čas nas zapustil ter se podal v Cirknico, Ribnico, Novo Mesto, Črnomelj in Metliko ter ondi med priprostim na-

Tudi je nekoč neki list, če se ne motim, l. 1882., prinesel dopis, v katerem „potovalec po Dolenjskem“ pravi, da je slišal, da imajo v Mokronogu šolo za kletev, čemur moram pa očitno oporekati, in omenjeni gospod se gotovo preje ni bil prepričal o resnici svojih besedij.

Lep spomin na ono osodepolno zimo je kapelica sv. Janeza Nepomuka. Le-ta svetnik je imel dolgo časa leseno kapelico, katera se je bila pa počasi podrla, in sv. Janeza so djali na neki pód pod streho. Ko pa se je jelo tresti, jeli so takoj premišljevati, da je to kazen radi sv. Janeza. Kmalu so se dogovorili ter sezidali sv. Janezu novo kapelico, katera še sedaj kaže hvaležnost in pokoro „Mokronajzarjev“. —lj.

Tri dni na Reki.

Zapisal Hrvat iz Dalmacije.

Pred dvema letoma sem prvokrat prišel s parobrodom iz Dalmacije na Reko. Ker so i naša dalmatinska primorska mesta lepa in imajo velike palače, lepo vrejene ulice in druge stvari, s katerimi se Reka slavi, zato se njenej lepoti nisem začudil.

Kaj nema naš Spljet? Govoriti o cerkvah v Spljetu nisem se namenil.

Takrat sem spoznal Reko toliko, kolikor se more v dveh urah. Moral sem jo na povelje starešine zapustiti, vendar sem se nádejal, da jo bom še enkrat obiskal.

To svojo željo gojil sem vedno do letošnjega desetega avgusta. Ta dan sem imel ravno lepo priložnost z jednim svojih tovarišev obiskati jo. Nekoliko po enajst uri sva prišla tje. Poslovil sem se s tovarišem, ker je moral potovati dalje.

Že štirinajst dni je bila velika vročina, ali isti dan gorelo je kamenje. Ob petih zapustim gostilno, da si ogledam mesto. Kam hočem, nisem vedel. Srečam človeka in ga prosim za plačilo, da bi me spremljal. Nagovorim ga hrvatski, a on: „Come? Ella non sa parlar Italiano?“ („Kako, ali ne znate govoriti talijanski?“) „Ne, gospod“, odgovorim mu, samo da vidim, kaj mi bo rekel. Zdaj se je on razjezil nad menoj in oni „Ella“ promenil je v Ti: „E come tu hai potuto venire a Fiume?“ („Pa kako si mogel priti na Reko?“) „Zakaj, gospod, ne bi mogel priti na Reko, ker ta zemlja je hrvatska“. „Va al di . . . tu e la tua krvatska“. („Hodi k vr . . . ti in tvoja Hrvatska“). In s tem pozdravom sva se razšla. Tako sem moral sam naprej. Ker mi

niso ulice bile znane, sem po trikrat na ravno isto mesto prišel. Slednjič sem se vrnil v gostilno „Trattoria all' agnello“ in se vsedel za mizo. V gostilni bilo je veliko ljudi. Nagovorim nekega na pogled izobraženega človeka in mu žalosten povem, kaj se mi je pripetilo z nekim Italijanom. Kaj mislite, da mi je ta odgovoril? Obrnil se je in smejoč se rekel je svojim tovarišem v talijanskem jeziku: „Ta je gotovo Dalmatinec“. Ko vidim, da tudi tukaj nisem našel pravih ljudi, šel sem naprej. Zdaj mi je bilo treba prenočišča iskati. Srečam na ulici nekega človeka, po zunanem sodil bi čevljarja, in ga vprašam, kje bi mogel to noč prespati. Bil je tako prijazen, da me je peljal v neko hišo.

Premišljal sem, kaj sem v malih urah na Reki doživel. Največ mi je zvenel po ušesih oni odgovor: „Kako si mogel brez talijanskega jezika na Reko priti?“ Tisti večer bi mu skoraj mogel pravo dati. V dveh urah svojega hoda po Reki nisem mogel ni jednega hrvatskega napisati videti; celó „iči“ so se prevrgli v „ich“. Tisti večer zapazil sem v neki ulici ime svojega znanca, nekdanjega pravega Hrvata; žalibog, zdaj piše svoje ime na talijanski „ich“. Sklenil sem, zjutraj obiskati ga in vprašati o njegovem „ich“. (Konec prih.)

rodom nabiral narodne pesmice. Danes pa smo imeli zopet čast tega prijaznega gospoda imeti v naši sredi. Tudi tukaj pri nas nabira in išče hrane za svojo izdajo, pohiti h kaki gospici, potem zopet k drugemu gospodu, da mu eden ali drugi zapoje kako narodno pesmico; učeni mož pa mej tem že sekirice postavlja in na mah imaš storjeno delo. Vrlemu domoljubu pa tudi vsak rad v njegovem podjetji pomaga, saj govori lepo slovenski in iz njega govori le čista prijaznost do vsacega in ljubezen do naroda. Za lepe zabavne večere se izkaže le potem hvaležno svojemu prijatelju in domoljubu idrijsko mesto, da priporoča tega učenjaka, ko nas zapusti in potuje zdaj v Istro, Gorico, Koroško potem na Bolgarsko in Srbijo, vsem prijateljem glasbe, posebno pa prečastitej duhovščini in učiteljem, da ga s svojimi močmi v njegovem podjetji podpirajo in si to lepo izdajo naročijo. Tako bomo v kratkem imeli lepo zbirko narodnih pesmi na svoji mizi. Gotovo tudi idrijska čitalnica in „delavsko bralno društvo“ ne bodo zaostali.

Za tako veliko žrtvovanje za ves slovenski narod mu kličemo: Mnogo sreče pri podjetji!

Iz Ljubna v savinjski dolini, 2. septembra. Ljubezen do svojega naroda more in mora biti jeden najdragocenejših biserov v čednostnem vencu vsacega moža, — rekel je nepozabni Slomšek.

Da, blagor narodu, ki ima moža, v kojih čednostnem vencu se blišče biseri gorke ljubezni do naroda, domovine; kateri se neustrašeno borijo za drage svetinje njegove.

Slovenci v ožjem pomenu moremo se ponášati z lepim številom slavnih mož iz naše srede. A kot vejica velike slovanske lipe pa tudi smelo in s ponosom kažemo na one moše, kojih srce bije za ves slovanski rod brez izjeme.

In prvem tem neustrašenim boriteljem za vero pravo in domovino drago opravičeno prištevamo prevzvišenega vladiko Josipa Juraja Strossmayer-a, katerega dela so velikanska.

Hvaležni slovanski narod pa tudi ne pozabi za to poklanjati mu dokaze zahvale svoje. Razna mesta, številna društva in občine imenovala so ga svojim častnim udom.

In tem pridružiti se v dokaz priznanja velikih zaslug imenoval je občinski odbor v Ljubnem dike Slovanstva Josipa Juraja Strossmayer-a v svoji seji dne 11. junija t. l. svojim častnim občanom, ter odposlal mu v to svrhu dne 23. avgusta krasno diplomu.

Nastopni, dne 1. t. m. županstvu došli odgovor mora srce razvneti, zato je ga podam v celem obsegu:

„Slavnomu odboru slovenske občine Ljubno, koji me je u svojoj sjednici od 11. junija t. g. izvolio imenovati častnim svojim občanom i priposlami u tu svrhu krasni diplom, častim se ovim izjaviti najtopliju moju zahvalnost.

Bog dragi blagoslovio slavno županstvo, krasno stanovništvo slovenskoga Ljubna i svu dragu Sloveniju. Ja se ponosim, što sam občanom tolikih slovenskih občina, jer su braća Slovenci čestiti, radni, razboriti, moralni i nabožni narod; stoga već od mnogo godina polazim na liečenje u krasnu Sloveniju.

Bog dragi izpunio sve plemenite želje drage braće Slovenaca! Pomagao ih u njihovom svetom i pravednom nastojanju!“

Ker o proslavljeni štiridesetletnici vladanja Nj. veličanstva cesarja Franca Josipa I. dne 19. avg., koje je občina Ljubno priredila, do sedaj nisem čital še nikjer poročila, usojam si jaz ono slavnost nekoliko opisati. Priznati moram, da je bil 18. in 19. dan meseca avgusta na vso čast vrlim Ljubencanom.

Že v soboto vrše se priprave, mnogobrojne slovenske in cesarske zastave, lepi mlaji in mično olepšane hiše pričale so jasno o vsesplošnjem navdušenju ljudstva za kolikor mogoče dostojno praznovanje redke in velike svečanosti.

Zvečer pa, ob 1/2 9. uri, ko je že temna noč svoje krilo razpela, naznani gosti strel topičev začetek slavnosti, milo trijančenje zvonov se oglasi, hiše po trgu se krasno razsvetlijo, in na trgu pred farno cerkvijo zbrani domači pevski zbor zapoje v navzočnosti prostovoljne požarne brambe ter mnogobrojnega ljudstva vbrano cesarsko himno, kateri so sledili navdušeni, zrak pretresajoči „živio“! Potem zasvira lučka godba, in začne se mirozov po trgu.

Drugo jutro, v nedeljo, zbralo se je na „forštu“ obilno število v občini bivajočih rezervnikov in do-

mobrincev, od koder so ob 1/2 10. uri združeni s prostovoljno požarno brambo, občinskim odborom, krajnim šolskim svetom in šolsko mladino korakali v farno cerkev, kjer je bilo blagoslovljenje krasne šolske zastave, šolski mladini v spomin štiridesetletnice Nj. veličanstva podarjene.

Od tod je bil spreved na Rosule in tam slovesno sv. opravilo z zahvalno pesmijo.

Po službi božji podali smo se na „foršt“, kjer je bilo za veselico vse prirejeno. Na krasno olepšani oder stopi preč. gosp. župnik, razloži mnogobrojnemu od daleč in blizu došlemu ljudstvu v krepkih in jedrnatih besedah pomen slavnosti in k sklepu zakliče Nj. veličanstvu trikrat „živio“, kateri je ljudstvo navdušeno in gromovito ponavljalo, pevski zbor pa cesarsko himno zaoril. Zatem sledilo je defilovanje vojakov in prostovoljne požarne brambe pred cesarsko podobo, pogoščenje šolarjev, tombola, petje, godba in sploh prosta zabava. Le prekmalu nas je razgnala temna noč na domovje.

Preč. gospodu župniku pa, ki so 100 komadov knjižice „Naš cesar Franc Jožef I.“ za razdelitev iz svojega kupili, dalje vrlemu gospodu županu, kakor tudi slavnemu občinskemu odboru, krajnemu šolskemu svetu ter drugim sodelovateljem pri slavnosti in sploh narodnim ljubenčanom kličem: Slava!

Poročilo mestnega fizikata o zdravstvenem stanju meseca julija.

I. Meteorologično opazovanje.

Srednje stanje zrakomera 733.5 mm. Srednja toplota 18.4° C. Srednja mokrota 65%. Deževje v celim meseci 246 mm.; 18 dni je deževalo, 1 dan toča, 10 dni z gromom in treskanjem, 1 dan nevihta, 8 dni megla. Popolnoma jasen ni bil nobeden dan, pol jasnih je bilo 22, popolnoma oblačnih 9 dni. Srednje oblačenje neba za celi mesec po meri 1:10 — 6:5. Veter je bil južno-zahodni in vshodni. Voda v globini 2.61 m.

II. Zdravstveno stanje

je bilo v tem meseci prav povoljno. Bilo je malo bolnih, in ti večji del le vsled vnetja pljuč in pljučne mreže. Veliko je bilo katarov črev pri otrocih.

Nalezljivih bolezni so zdravniki naznanili: škrlatico 1krat, difterijo 1krat, koze in kozice 3krat, vročinsko bolezen 2krat, davico 1krat.

III. Umrljivost.

Vsega skupaj je umrlo 92 oseb, in sicer 52 moških in 40 ženskih; od teh je bilo 40 tujih.

Po bolezni je umrlo: vsled bolezni možgan in živc 13 oseb, vsled bolezni prsne votline 11 oseb, vsled bolezni želodca in črev 19 oseb, vsled prirojene slabosti 6 oseb, vsled starosti 6 oseb, vsled bolezni mokrače 3 osebe, vsled telesnih poškodb 2 osebi, vsled občnih bolezni 4 osebe, vsled vročinske bolezni 1 oseba, vsled osepnic 1 oseba, vsled jetike 26 oseb; izmed slednjih je bilo 10 tujcev.

Raztelesenje izvršilo se je dvakrat, enkrat zdravniško-redarstvenim potom, da bi se ustanovil vzrok smrti, drugi pot pa od strani c. kr. deželnega sodišča.

Umrlih je bilo po starosti: Do 1. leta 16 oseb, od 1.—5. leta 7 oseb, od 5.—10. leta 2 osebi, od 10.—20. leta 2 osebi, od 20.—30. leta 8 oseb, od 30.—40. leta 15 oseb, od 40.—50. leta 11 oseb, od 50.—60. leta 12 oseb, od 60.—70. leta 6 oseb, od 70.—80. leta 3 osebe, od 80.—90. leta 7 oseb; mrtvorajeni so bili 4.

Iz civilne bolnišnice je došlo nastopno poročilo:

Koncem junija je ostalo 440 bolnikov; meseca julija jih je prirastlo 334, torej se je skupaj zdravilo 774 bolnikov.

Od teh je ozdravelo 181 oseb, premeščenih v druge zavode in taci, kojim se je zboljšalo zdravje, bilo 117, umrlo jih 36, mrtvorajen je bil 1; ostalo je torej koncem julija v bolnišnici, hiralnici sv. Jožefa, blaznici itd. 463 oseb.

Na medicinskem oddelku bilo je mnogo bolnih vsled vnetja pljučnih mren in plevritičnih eksudatov, več slučajev vročinske bolezni in mnogo revmatizmov.

Na opazovalni oddelk bili so sprejeti 4 bolniki; 2 sta bila zdrava odpuščena, 2 premeščena.

Na kirurški oddelku je prirastlo veliko število bolnikov; večinoma so bile telesne poškodbe vsled pretepev in nesreč pri strojih. Rane se niso dovoljno celile.

V bolnišnico za kozave je bil sprejet eden sam bolnik.

V vojaški bolnišnici je ostalo 41 bolnikov, prirastlo jih je 58, ozdravelo 46, premeščenih in odpuščenih je bilo 10, umrl je 1; ostalo je torej koncem meseca julija 43 bolnikov.

V otroški bolnišnici na Poljanah je ostalo 16 bolnih, prirastlo jih 7, ozdravelo 5, premeščen 1, umrl 1; ostalo jih je koncem julija 16.

Zdravile so se nastopne bolezni: bolezni oči 6krat, bolezni kosti 1krat, scrophulosis 6krat, bolezen želodca 4krat, jetika 2krat, druge bolezni 4krat.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

XI. Gospod zbornični tajnik poroča o naslednjih vprašanjih, s katerimi se je obrnilo c. kr. okrajno glavarstvo kočevsko do zbornice: 1. Ali smejo branjevci trgovati s sladkorjem, kavo, nadomestili kave in rižem? 2. Ali smejo prodajalci živil prodajati tudi sladkor, kavo in nje nadomestila? 3. Ali smejo kramarji prodajati vse vrste sukna, krojnega blaga, obleko, sladkor, kavo, kavna nadomestila in riž? 4. Ali sme čevljar in prodajalec usnja prodajati tudi slanino in svinjsko mast? Za rešenje teh vprašanj merodavna sta §§ 36. in 38. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39. Kar se tiče pravice branjevcev in prodajalcev živil, poslalo je visoko c. kr. trgovsko ministerstvo z ukazom od 20. septembra 1883, št. 25.881, trgovskim in obrtniškim zbornicam imenik tistega blaga, s katerim smejo trgovati, da se o tej stvari izjavijo.

V tem imeniku navedeni so naslednji proizvodi, katere smejo prodajati branjevci in prodajalci živil, namreč: 1. pekarski proizvodi; 2. ščetersko blago; 3. drva; 4. prsteni proizvodi; 5. poljski in vrtni pridelki; 6. zelenjad; 7. leseno blago; 8. sočivje; 9. mlinski izdelki; 10. mlečnati proizvodi; 11. sadje; 12. kuhinjska sol in kis; 13. vrvarsko blago; 14. povojeno meso (izimši surovo meso); 15. slamnato in ličnato blago; 16. lojnato blago; 17. netilno blago.

Ker pa še do zdaj ni določeno, da smejo branjevci in prodajalci živil prodajati te proizvode, morajo se še zmeraj, ako presojamo pravice branjevcev in prodajalcev živil, uvaževati stari propisi. Po teh propisih, posnetih po grofa Bartha zborniku zakonov in po naredbah spadajo v prodajanje živil: 1. vse vrste žita, seno, slama in vse vrste sočivja; 2. vse vrste moke; 3. mlečni proizvodi, maslo, osoljeno in neosoljeno surovo maslo, sir in mleko; 4. mala in velika klavna živina, slanina, loj, sveče in milo (gubernijska kurenda od 17. marca 1813); 5. sadje, jajca, perutnina in zelenjava (gubernijska naredba od 10. decembra 1817); 6. citrone, pomaranče, smokve in druge slične sadne vrste, katere nazivamo s splošnim imenom ovočje in sadje. (Dvorne pisarne dekret od 24. novembra 1824 in 29. oktobra 1825; gubernijski kurendi od 8. decembra 1824 in 12. novembra 1825.)

K trgovstvu živil spada tudi branjevstvo z ozirom na proizvode, spadajoče k živilom. (Gubernijska naredba od 19. januarja 1802, gubernijska naredba od 10. junija 1822, dvorne pisarne naredba od 23. januarja 1823.) Z gubernijsko naredbom od 24. novembra 1824 bilo je branjevcem v Gradcu dovoljeno, prodajati razven predmetov, spadajočih v trgovstvo z živili, tudi naslednje predmete, kateri so bili branjevcem na Dunaji z dvorne pisarne dekretom od 23. oktobra 1817 priznani, kakor: vse ščetersko blago, bičnjake vseh vrst, gozdno in berchtoldsgarnsko metličje ter črni melni pesek, ter tudi: ptičarski pesek, slamo, ličje, križce, preslico, pisalno in snažilno kredo, črni cvet, frankfurtsko črnilo, žeplo, kresivne kamene, gobo, železne kroglice, žoge, pločevinaste žlice, vse vrste medicinske moke, bezgovo cvetje, kamilice, seno, rezanico, slanike, polenovke, vse ščetersko blago, pletenice, konoplino, belo in črno smolo, žaganje, laško olje, vse vrste žeblijev, vse berchtoldsgarnsko blago, apno, jermarske biče, pernate pahljače in omela.

Ko se še omenja, da se na Kranjskem včasih izdajejo pridobitni listi za branjevstvo s sladkorjem, kavo, itd., misli odsek, da, ako ti pridobitni listi ne opravičujejo izrečno trgovati s sladkorjem, kavo, nadomestili kave in rižem, dotični trgovci ne smejo trgovati s temi proizvodi, dokler ne dobé v to pravice.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Srbski kralj Milan) odpotoval je včeraj s kraljevičem Aleksandrom in spremstvom iz Postojne v Opatijo. Pred odhodom je daroval ondodnim revežem 300 gld.

(Podoknico) g. deželnemu glavarju dr. Poklukarju priredilo je sinoči slov. pevsko delavsko društvo „Slavec“ pod vodstvom svojega pevovodje g. viteza Janušovskega. Nad 40 pevcev močan zbor pel je izborni tri pesmi. V „Popotniku“ in „Slovanski pesmi“ odlikoval se je kot solist gospod Meden. Gosp. deželni glavar zahvalil se je s kratkimi pa krepkimi besedami. Pevci in občinstvo odzvali so se z navdušenimi živlo-klici.

(Iz Celovca) se nam poroča, da bo v petek dne 7. t. m. odpotovala s Koroškega 20 članov broječa deputacija, večinoma posestniki iz podjunske, rožne in zilijske doline, v Ljubljano k slavnosti 25-letnice „Sokola“. Mej njimi bodo tudi znani domoljubi gg.: Gregor Einspieler, profesor Hutter. V. Legat, J. Rakeš, Fr. Hrašovec, Radoslav Hočevan, Ivan Sirnik, Franc Mihelj in drugi. Dne 8. t. m. izročili bodo slovesno zastavi „Sokolovi“ kot časten dar v imenu koroških Slovencev krasno izdelan in dragocen trak, ki ga je napravila dunajska tvrdka „Josip Deiller“. Trak je narejen od težke svile in nosi v zanki jugoslovanski grb (polumesec z zvezdo). Na belem traku ima napis: „Koroški Slovenci“, na rdečem: „Ljubljanskemu Sokolu“; na obeh spodnjih delih pa: „Ob 25letnici“ — „Dne 8. sept. 1888.“ — Na konci dičijo trak težke rése (tranže); vse delo je od čistega zlata. Koroški Slovenci hočejo s tem darom pokazati, da vedó čislati in ceniti delovanje „Sokolovo“, ki ima za probujo naroda po vseh pokrajinah velike zasluge, in da bodo tudi v prihodnje s svojimi brati na Kranjskem živeli v jedinstvi in zvezi.

(V bogoslovje) sprejeti so, razun že prej imenovanih, še naslednji gg.: Matevž Kos iz Št. Janža, Franc Žvan iz Kamne Gorice, Karol Lenasi iz Ljubljane, Ivan Toporiš iz Tržiča, Ivan Jelenc iz Dobrave. — G. Aleksij Ušeničnik je sprejet v rimsko bogoslovno vzgojevališče, kjer že leto bivata njegov brat Fran, pa Ivan Koren. Vseh naših bogoslovcev bode torej letos 97 v Ljubljani, in 3 v Rimu, torej ravno 100. Dvanajst jih bo bivalo pri oo. lazaristih, sedem v Alojzijevišču, drugi pa v glavnem semenišču.

(Za kozami) je umrlo po izkazu c. kr. okrajnega glavarstva za ljubljansko okolico v župnijah: Brezovec 43, Ig 5, Črnuče 13, Dobrova 49, Št. Jurij 10, Ježica 25, Sv. Katarina 1, Šmarje 24, D. M. v Polji 28, Šmartino 40, Rudnik 30, Sostro 20, Št. Vid 65, Želmlje 3, Polhov Gradec 31, Horjul 1, Vrhnika 24, Preserje 19, Črni Vrh 1, v Spodnji Šiški in na Viču 9, v šentpeterski župniji izven mesta 55, vseh skupaj 496, po odstotkih največ v Rudniku, namreč 3.69%.

(G. pl. Radics,) znani kranjski zgodovinar, našel je za časa svojega bivanja na Ogerskem v mestu Kiseku (Güns) obširen popis brambe nekdanje te trdnjave proti Turkom l. 1532. Ta popis je za kranjsko zgodovino posebnega pomena, ker je tedanji kranjski deželni glavar, Nikolaj baron Jurešič, zapovedoval posadki proti sultanu Solimanu.

(Umrl) je dné 4. t. m. v Mokronogu po dolgi bolezni v tukajšnjih krogih dobro znani gosp. Ivan Tisen v 42. letu svoje starosti. Naj v miru počiva!

(Pokojnine diurnistov.) Ministerstva so naročila državnim oblastvom, naj nasvetujejo za pokojnino one diurniste, ki so več let služili državi in onemogli. Pokojnine bodo se odmerile po službenih letih in osebnih razmerah, vendar ne bodo smele presegati polovice zadnje plače.

(Kranjsko-primorsko gozdarsko društvo) zboruje jutri v Kamniku.

(Premembe pri sodništvu.) Premeščeni so sodniški pristavi: J. Reinhart iz Radgone v Lipnico, dr. Viktor Wagner v Radgono in baron Giovanelli iz Šmohora v Weitz. Imenovana sta pristavoma avskultanta Josip Zhishman za Ivanico in Fr. Drešnig za Šmohor.

(Vabilo) k veselici, katero priredi v pavska čitalnica v soboto, dné 8. septembra (Mali Šmaren), v svojih prostorih. Spored: I. Kvatal „Noč“. — II. Ipavec: „Slovenec sem“. — III. Hajdrih: „Jadransko morje“. — IV. „Oproščeni jetnik“, šaloigra v enem dejanji. — V. Komičen

prizor. — VI. Prosta zabava. — Med točkami in pozneje svira kvintet Hein. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — K obilni vdeležbi vabi najljubše o d b o r.

(Morskega volka), štiri metre dolgega, pripeljali so v ponedeljek na Reko; ribiči so ga vjeli pri Lukovi.

(Goriške trgovinske zbornice) predsednik je zopet E. baron Ritter-Zahony, namestnik njegov J. Paternolli.

Telegrami.

Dunaj, 5. septembra. Cesar in prestolonaslednik sta se nekoliko časa mudila v Budejovicah, kjer sta si ogledala po povodnji opustošeni del mesta, potem pa sta došla na Dunaj. Cesar je podaril preplavljenim v Budejovicah pet tisoč goldinarjev. V Požunu je povodenj odtrgala enajst s pridelki obloženih ladij.

Praga, 4. septembra. Voda upada od poludne. Tudi z dežele dohajajo enaka poročila.

Brno, 4. septembra. FML. pl. Reimann, ki je bil nedavno tu sèm premeščen, je poludne umrl.

Peterburg, 4. septembra. Ruska carica je danes dopoldne došla s spremstvom v Carskoje Selo.

Dijon, 5. septembra. Ne daleč od tukaj sta trčila skupaj ter skočila iz tira dva vlaka. Dvanajst mrtvih, dvanajst ranjenih.

Umrli so:

V bolnišnici:

30. avgusta. Janez Voltrin, delavec, 38 let, jetika.

31. avgusta. Rajmund Spindler, pisar, 45 let, Haemopte.

Tu je i.

3. septembra.

Pri **Maltcu**: Crahovac, Schulz, Gesler in Ružička z Dunaja. — T. Golling, c. kr. major, z Dunaja. — Skdelski in Lindenlaub, trgovca, z Dunaja.

Pri **Stona**: Vrbanič, potovalec, iz Celja. — M. Pvelzl, nadzornik, iz Grada. — Hartman, c. kr. stotnik, iz Kamnika.

Pri **Južnem kolodvoru**: Dr. Wolf, mornarični zdravnik, iz Pulja — Frane Pance in Janez Pieteršek, posestnika, iz Mokronoga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
4	7. u. zjut.	739.4	16.6	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	739.1	21.4	sl. szap.	jasno	
	9. u. zveč.	740.2	14.8	sl. szap.	"	
Srednja temperatura 15.6°C., za 0.7° pod normalom.						

Srednja temperatura 15.6°C., za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

5. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 70 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	82 " 35 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	833 " "
Kreditne akcije	314 " 10 "
London	122 " 65 "
Francoski napoleond.	9 " 70 "
Cesarski cekini	5 " 81 "
Nemške marke	59 " 80 "

Tužnim sreem javljamo podpisani sorodnikom, znanec in prijateljem vest, da je Vsemogočnemu bilo vseč, dragega nam očeta, gospoda

Antona Povše-ta,

posestnika,

danes ob 11¹/₂ uri zvečer po daljši bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajočce, v 86. letu njegove starosti k sebi v boljše življenje pozvati.

Truplo nepozabnega ranjcega preneslo se bode v četrtek dne 6. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše št. 22. — kolodvorske ulice na kolodvor južne železnice, od koder se prepelje v Kresnice, kjer se bo v petek t. j. 7. t. m. ob 8 uri zjutraj na ondodnem pokopališču položilo v rodbinski grob k večnemu počitku. Svete maše zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah.

Blagi pokojnik bodi priporočen v pobožno molitev in spomin.

V LJUBLJANI dne 4. septembra 1888.

Anton in Franc S. Povše,
sinova.

Uršula Wesner roj. Povše.
hči.

Razpis učiteljske službe. (1)

Na novo ustanovljeni jednorazredni narodni šoli družbe sv. Cirila in Metoda

pri sv. Jakobu v Trstu
se oddaja

učiteljska služba.

Prosilci naj priložé: krstni list, spričala pravosti, sposobnosti in dosedanjega službovanja. Ozi-ralo se bode na prosilce, sposobne za vodstvo večrazredne šole. Plače 600 gld. in funkcijska doklada proti pogodbi.

Prošnje s prilogami do 12. septembra t. l. ali neposrednje na društveno vodstvo ali pa po načelništvu tržaške moške podružnice (prof. Mate Mandić, Tiskarna Dolence) Trst.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda

v Ljubljani dne 1. septembra 1888.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilni-čarske oprave

po najnižjih cenah.

(72)

Cenilniki gratis in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

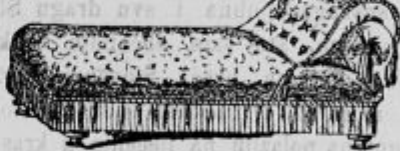
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj-bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom in popoli-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preprege.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svoje dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., kimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nižje cen.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.